

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 28 d'abril de 2016. Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 26. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Senyories, anem a continuar el nostre treball.

S'obri la sessió.

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 22.990, 22.989, 22.992 i 22.991)

El senyor president:

Donem la benvinguda al Consell en este punt, que és la compareixença del president del Consell per a respondre a les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formules pels grups parlamentaris.

Donem la paraula a la síndica del Grup Parlamentari Popular perquè formule la pregunta.

Quan vosté vullga.

La senyora Bonig Trigueros:

Sí, señor presidente.

Doy por reproducida la pregunta.

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Bon dia.

Senyora síndica del Grup Popular, president, senyores i senyors.

Coordina el Consell aquell que diu l'Estatut d'autonomia i aquella que diu el reglament de funcionament de La Generalitat.

Com entenc que vosté coneix perfectament la legislació, no fa falta més resposta. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Síndica del Grup Popular, il·lustre diputada Isabel Bonig, té vosté la paraula. *(Veus)*

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias.

Buenos días, señor presidente de las Cortes, y *molt honorable president, consellers.*

Mire, señor presidente, le invito a que pise más la calle para conocer la realidad.

Señor Puig, le preguntaba quién coordina la acción del gobierno de su Consell, porque casi un año después de que ustedes tomaran posesión, y se formase el nuevo gobierno, el gobierno a la valenciana, siento decirle que su Consell es un verdadero desastre. Es perjudicial no solamente para los intereses de los valencianos, sino también para los alcaldes, para los alcaldes de los municipios de la Comunitat Valenciana.

Mire, su Consell está absolutamente desnortado, falto de actividad, solo falta ver la agenda para saber dónde están la inmensa mayoría de días todos los *consellers*, no están. Es profundamente su Consell sectario, porque todas las medidas que toman, todas tienen un objetivo: enfrenar a unos valencianos frente a otros.

Mire usted, no conoce la palabra lealtad institucional. Usted habla mucho de lealtad institucional, pero sin embargo, firma decretos que afectan a competencias y presupuestos de las diputaciones provinciales y no cuenta con las diputaciones provinciales.

Mire usted, no nos informa al principal partido y grupo de la oposición en esta comunidad, y el partido más votado en la Comunidad Valenciana, no cuenta sobre una actividad, como, por ejemplo, unas cuestiones de interés general, como es la política fiscal y como es el modelo de financiación de la Comunidad Valenciana.

Señor presidente, ¿les ha pedido ya a nuestros vecinos del norte, a los valencianos del norte, los 255 millones que usted exige en el recurso de inconstitucionalidad a los presupuestos generales del estado y que muy bien explicó mi compañero Rubén Ibáñez? ¿Ha contestado a mi carta, a mi ofrecimiento? Nosotros le dimos el apoyo para el modelo de financiación. Usted se comprometió a una comisión de seguimiento y ni comparece en las Cortes Valencianas para explicarnos a todos el modelo de financiación y sus avances y, encima, no convoca o constituye esa comisión de seguimiento. Por no decir lo del nepotismo que estamos viendo, ¿eh?, que *arrampa* por el Consell, sin que la ética y la estética tengan la mínima opción en ese gobierno a la valenciana que usted dirige.

Y ahora usted me dirá: «Sí, pero lo que ha hecho el Partido Popular en veinte años, corrupto...» Sí, toda esa *retajilla*. Ya lo sabemos. Por eso estamos en la oposición. (*Veus i protestes*) Por eso estamos en la oposición. Pero ustedes vinieron a *obrir les finestres, a fer un nou model de política, y el nou model* se ha convertido, en menos de un año, en enchufar a todos los familiares. (*Aplaudiments*) Esa es su política.

Señor presidente, el pasado 18 de febrero le participé la profunda preocupación que tenían todos los alcaldes de cualquier color político por sus medidas de improvisación.

Mire usted, le aporté testimonios de diversos informes con reparos de secretarios de ayuntamiento e interventores, que derivan en responsabilidad contable. Y ¿usted sabe lo que me contestó? Primero, que yo estaba en contra en materia de Xarxa Llibres, en contra de que los padres y las madres tengan ayudas y que me sabía mal que se beneficiase a tantas personas. Eso es, señor Puig, falso.

Usted siguió diciendo que nadie les ha puesto una mano en el cuello a los alcaldes para firmar y sumarse a ese programa. Y eso es falso.

Usted mejor que nadie... ¡Claro que sí! Nunca nuestro partido, ni yo como síndica, ni ningún diputado del Partido Popular, ha estado en contra de estas ayudas a los libros, que se ayude en materia escolar a los alumnos. Si nosotros hemos concebido esas ayudas.

Parece mentira que usted haya sido alcalde y que no sepa que la primera línea somos los alcaldes, nosotros recogemos todas las preocupaciones de los ciudadanos. Y usted estaba abocando a los alcaldes a elegir entre incumplir la ley o cumplir la ley y echarse a toda la gente encima.

Mire usted, el caos de descoordinación es absoluto y total. Le voy a poner algunos ejemplos. Orihuela –ese sitio de la Vega Baja donde no baja nadie, pero, en fin, nosotros vamos y los visitamos– no tiene el informe que es vinculante y preceptivo de la Dirección General de Presupuestos sobre la sostenibilidad financiera. Y, ¿sabe usted qué pasa en Orihuela? Que no pueden tramitar las ayudas de Xarxa Llibres. ¿Quiénes son los perjudicados? Los ciudadanos. O ayuntamientos de la provincia de Castellón, que usted conoce, como Vall d'Uixó, Morella, Nules y muchísimos más, que deliberadamente no están dando el número de cuenta del ayuntamiento para que la Diputación de Castellón les ingrese la parte que le corresponde de Xarxa Llibres, para hacer política, para hacer desde las instituciones política, que es lo que mejor sabe hacer la izquierda.

Y por último, le voy a explicar un ejemplo, de estos que ustedes les gustaban tanto subir aquí a la tribuna y cuando el Partido Popular gobernaba. Bigastro. Es incomprensible –la alcaldesa– cómo se puede llegar a tal punto de descoordinación y poca planificación en la gestión pública. ¿Cómo se puede aprobar una medida por la *conselleria* de educación, saltándose la ley de racionalidad, saltándose con informes de compatibilidad a favor, obviando la duplicidad de competencias entre la administración local y la autonómica, a sabiendas que otra *conselleria*, la de hacienda, va a emitir y ha emitido un informe en contra sobre la sostenibilidad financiera en muchos de los municipios? ¿Cuál era la verdadera intención de ese programa Xarxa Llibres? ¿Ayudar a los niños o lanzar una medida populista a unos meses de elecciones generales?

Esto lo dice la alcaldesa de un municipio de 7.000 habitantes, que le ha dirigido multitud de cartas, que su gabinete ha derivado en la *conselleria* de hacienda y de educación, que todavía después de un año de gobierno, no le han contestado. No les cogen el teléfono, ni el *conseller* de educación, ni el director...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora Bonig Trigueros:

...general de centros.

Presidente, ¿sigue pensando que su Consell está perfectamente coordinado?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyora Bonig, això de..., *eso de...* «no se meta en política»... (*veus i rialles*) no m'agrada. Vostés estan fent política i nosaltres també, perquè això porta uns records que no m'agraden.

Mire, per primera vegada, en els darrers vint anys, n'hi ha un govern que s'ocupa la major part del seu temps en donar resposta als problemes dels ciutadans i no als problemes judicials del Consell. (*Aplaudiments*)

Per primera vegada, un govern està donant resposta als múltiples i innumerables forats al camp de mines que ens han deixat. Ciutat de la Llum, 400 milions; SGR, podem aplegar a 400 milions; Valmor, més de quaranta milions; fórmula 1, 160 milions; Fira València, 1.000 milions; CIEGSA, 1.000 milions; i el penúltim, el seu, senyora Bonig, 60 milions d'euros en ajudes a la vivenda que vosté havia amagat al caixó. (*Aplaudiments*) 1.100 expedients paralitzats.

Mire, este és un govern que partix d'una situació i que té de remuntar-la. A pesar de la llosa del deute, a pesar de la mala gestió i la corrupció, estem funcionant adequadament, i ho estem fent en un govern de coalició, en un govern des de la humilitat i el diàleg. Perquè el que sí que hem demostrat en estos nou mesos, deu mesos de govern, és que està més cohesionat este govern de distints partits que el seu govern, que era de majoria absoluta. Eixa és la realitat.

La realitat és que, a més, hem plantejat qüestions per a augmentar la coordinació –efectivament, sempre es pot millorar, i sempre..., i per suposat, hem de millorar–, la comissió delegada d'inclusió i drets socials, hem activat la comissió

interdepartamental de la violència de gènere, que tenien vostés oblidada. I el que estem és treballant, dia a dia, per millorar la vida de les persones, com en el programa Xarxa Llibres, que la immensa majoria d'ajuntaments ja han complit i altres ho faran en la mesura de les seues possibilitats. També Oriola ho farà. I Oriola no es podrà queixar del seu president i de la seua relació amb ell, perquè és una relació magnífica i permanent. No sé si a vosté li dirà el contrari. No crec que siga aixina.

Però parlant de lleialtat institucional, li puc dir una cosa. ¿Sap el que va fer la ministra de Foment este inici de setmana? Anar-se'n amb el president de Múrcia precisament a la Comunitat Valenciana. Imagine's vosté si eixa invasió haguera vingut del nord. ¡Mare de Déu! (*Aplaudiments*)

A mi me pareix molt raonable el president, el president de Múrcia, que va ser tan decent d'avisar-me que ell sí que anava a anar amb la ministra, però la ministra és una deslleial permanent amb els interessos valencians, (*aplaudiments*) igual com el senyor Rajoy.

Però, bé, a mi el que m'agrada és la pregunta. La pregunta avui és una pregunta profundament atrevida. En fa moltes atrevides, però esta és molt atrevida, perquè quan parla vosté de descoordinació, jo m'he enrecordat de la coordinació que tenia el Consell seu, *el topo* del palau, *el topo* del palau. (*Aplaudiments*) *El topo* del palau va produir que s'instruïra un expedient informatiu en el qual van declarar quinze persones funcionaris per considerar-les sospitoses; va suposar que un responsable de seguretat del palau pressionara l'assessor de premsa de l'aleshores vicepresident i va suposar prèviament una qüestió, que això sí que és un espai de confiança entre membres del govern, i és que el vicepresident només arribar al càrrec va encarregar a una agència de detectius un informe sobre l'existència de dispositius d'escolta en les instal·lacions de la vicepresidència.

Això és confiança, això és confiança (*aplaudiments*) entre els membres del govern- Això és la manera d'actuar amb els membres del govern. Si tenen algun dubte, este és l'informe. Li'l passaré... Bé, vosté ja el tindran, però en este informe es diuen coses tan sucoses... diu coses tan sucoses com «¡atenció, atenció!, que per darrere se pot escoltar; pose vostés mesures i no se fie del que hi ha ací».

Mire, ací hi ha coordinació, s'actua, en conseqüència, en benefici general del ciutadans i qualsevol cosa que vosté tinga de dir respecte a la coordinació, li assegure que nosaltres estem disposats a millorar, ara i sempre, perquè nosaltres no estem beneïts per eixa sensació que tot el que fem està bé. En absolut, senyora Bonig. Sabem humilment que totes les coses ni de lluny les fem bé. Per això volem aprendre de vosté. Diga alguna cosa positiva, que nosaltres l'acceptarem.

Gràcies. (*Aplaudiments*) Serà una gran novetat.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyora Gascó, té vosté la paraula. (*Veus*)

La senyora Gascó Enríquez:

Ahora sí, ahora sí.

Buenos días, señor presidente.

Mire, le decía que yo no tengo tan clara esa coordinación de la cual usted acaba de hacer gala, y un ejemplo claro lo tenemos si vuelvo al mismo tema de Xarxa Llibres. A usted le cuentan películas de ciencia ficción y se las cree por completo, pero se las cree porque le interesa. Y yo le entiendo, ¿eh?, porque, claro, es que es muchísimo más cómodo creer a su *conseller* cuando le dice que han cobrado el 50% de las familias, y es mentira. Y eso es mucho más cómodo que asumir la realidad, que la verdad lo que dice es que solamente una de cada diez familias ha cobrado el primer pago, porque el segundo ni está ni se le espera.

Mire, señor presidente –se lo digo de verdad, y desde la sinceridad más absoluta–, creo que no le están contando toda la verdad respecto a Xarxa Llibres. Y la duda que yo tengo es si el *conseller* no lo hace porque... por una cuestión de supervivencia suya o porque quiere que se estrelle usted. Esa es la duda que tengo de por qué no le cuentan toda la verdad respecto a Xarxa Llibres.

Pero yo le voy a decir tres cuestiones fundamentales. Es un modelo chapucero, que ha llevado a la confusión a las familias y a los docentes, y usted lo tiene que saber, que conduce a los alcaldes a prevaricar. Xarxa Llibres sí que es verdad que es una *xarxa*, que es una red, pero es una red de mentiras, de líos, de injusticias y de trampas. (*Aplaudiments*)

Le voy a hacer la pregunta, señor presidente, porque todos estos problemas se han originado por el famoso ya «yo invito y tú pagas», pero hoy ya han anunciado un nuevo modelo, porque saben que este ha sido caótico. (*Veus*)

Y, por eso, le pregunto, presidente, ¿asumirán el importe íntegro en ese nuevo modelo que ya han anunciado o reincidirán en un sistema caótico e ilegal, que enreda a casi todos y no cobra casi nadie? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Serà que vostés tenen altres dades i no les volen compartir.

La realitat és que les dades que n'hi ha en l'administració és que més del 50% ja ha cobrat, més del 70% està a punt de cobrar... I que no només això, sinó que si volen comparem, ja ho saben: dos anys del seu programa, dos-centes persones; en deu mesos, centenars de milers de persones que ja han cobrat. (*Veus*) Aixina que la comparació pense que no arriba a cap lloc.

I com li ha dit el president, si volen millorar el programa..., perquè per a això hem vingut a Les Corts també, tots els programes es poden millorar. Si vostés volen millorar el programa, ens diuen de quina manera volen que el millorem, de quina manera podríem fer-ho i no posen traves i no estan tot el dia dient que és un programa il·legal i estan amenaçant les famílies i estan dient als ajuntaments que no facen el que han de fer, *(veus)* quan el que realment està passant és que els fa molt de mal que un govern com el nostre ajude la gent, de veritat, i no que faça les «xapusses» que feien vostés.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Sí, senyora Catalá, té vosté la paraula.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyor president.

Mire, vaig a començar amb el que ha acabat el senyor conseller, senyor president, «un govern de veritat, que ajude les famílies i que no faça les “xapusses” que feien vostés».

Miren, els vaig a dir les quatre «xapusses» de Xarxa Llibres:

La primera és que els endossaren el problema als ajuntaments –que ve sent una cosa molt habitual en el seu govern–, sense recursos, en una tramitació farragosa i les cues a la porta dels ajuntaments.

El segon problema és que els obliguen a prevaricar. Perquè han de signar contrainformes d'interventors i de secretaris d'ajuntaments.

El tercer problema és que convertixen vostés els docents en revisors de llibres, i és un problema molt greu de dignificació de la funció docent, senyor conseller.

I el quart problema és un problema molt important. Miren, ¿saben què estan fent els ajuntaments del bipartit, un ajuntament governat per Compromís i recolzat pel Partit Socialista? Compensar deutes en Xarxa Llibres. *(Se sent una veu que diu: «Sí, senyora.»)* ¿Saben què està passant? Que el bipartit està compensant... En Almassora, en un ajuntament governat per vostés, l'alcaldeessa ha decidit –l'alcaldeessa de Compromís, per cert–, ha decidit compensar els deutes de les famílies en l'ajuntament amb Xarxa Llibres. Estan arribant vint euros, vint-i-huit euros, trenta euros..., perquè la resta són deutes que tenia la família amb l'ajuntament. Miren, ¿per a això servia Xarxa Llibres, per a fer caixa amb les famílies més necessitades? *(Se sent una veu que diu: «Muy bien.»)* ¿Per a això servia Xarxa Llibres, per a aprofitar-se els ajuntaments del bipartit per a compensar els deutes? ¿Això és rescatar les persones o és rescatar els ajuntaments de Compromís?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments. Se sent una veu que diu: «¡Sí, señor!»)*

El senyor president:

Conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Jo entenc que vostés pensen que uns ajuntaments són d'un partit o d'un altre, perquè és el que feien vostés, *(rialles i aplaudiments)* pensar-se que La Generalitat era seua.

Però, bé, mire, ¿sap què és fer caixa? ¿Sap què és fer caixa? Vosté sí que ho sap, ho sap perfectament. És el que estan estudiant en els jutjats al voltant de CIEGSA, per exemple. Això sí que és fer caixa, ¿a que sí? I ho feia no només a una gent. I?, doncs, diria que anar dopat a unes eleccions és ben roïn per a tots els ciutadans i ciutadanes. *(Remors i aplaudiments)*

I no només això. També és fer caixa i gestionar també com deixar de gestionar més de vint milions d'euros que venien del ministeri, que no es van gastar, per exemple per a escoles infantils, la senyora anterior consellera. *(Se sent una veu que diu: «Què fort!»)* Més de vint milions d'euros que no es van utilitzar i que ara ens reclamen en interessos. La seua gestió no és precisament per a traure pit.

¿I sap què passa? Que la dignificació dels docents no passa per destruir més de sis-centes unitats escolars i enviar més de quatre mil professors a sa casa. *(Aplaudiments)* Això, evidentment, no és dignificar la gent, és enviar més de quatre mil persones a sa casa. Aixina que, si volen dignificar l'educació, el que haurien d'haver fet és treballar quan tocava i fer com fem nosaltres, obrir unitats, baixar ràtios i treballar per la qualitat educativa. *(Se sent una veu que diu: «Molt bé.»)* *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Continuem en la sessió de control, ara amb la... *(Veus)*

Sí, senyories, continuem amb la sessió de control amb la pregunta que formula el síndic del Grup Compromís.

Senyor Ferri, té vosté la paraula.

Quan vosté vullga.

El senyor Ferri Fayos:

Bon dia.

Gràcies, senyor president.

Membres del Consell.

Senyor president.

Senyora vicepresidenta.